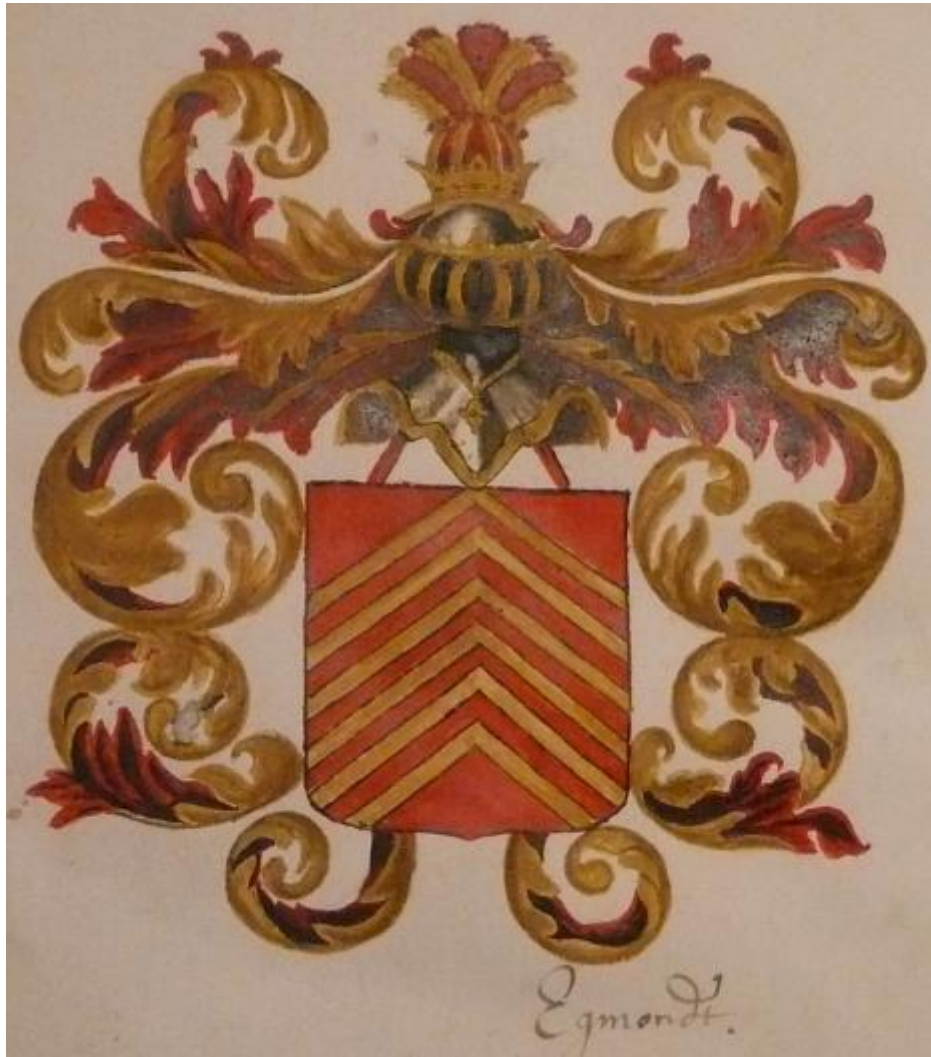

VAN EGMONDS WAPEN

Het aloude stamwapen van de Heren en Graven van Egmond zie er als volgt uit:
op rood zes gouden winkelhaken.

Anthוניus Hovaeus, in zijn Chronijck van Egmond, 1630, blz 33;
**Want Heer Radtbout de eerste Heer van Egmond, (739-792),
om zijn wonderlijke Justitie en Maticheijt van leven,
verkreëgh hij tot een Wapen
ses Gulden Winkel-Haecken in een roodt veldt.**

Simon van Leeuwen, in zijn Batavia Illustata, deel 2, 1685, blz 955;
**Het Wapen van Egmond sijn ses dubbele kepers, of Winkelhaken houcks-gewijse,
den Schilt geheel vollende, eerst van Gout, daar na van Keel of Rood, en soo voort;
door welke Winkelhaken beduyd werden de ses Ridderlijke deugden, daar mede
een groet Edelman behoort voorsien te zyn; als Gerechtigheydt, Dapperheydt,
Gestadigheydt, Voorsigtigheydt, Lydsaamheydt, en Sagtmoedigheydt.**

Over dat Wapen, en het gebruik ervan bij het nageslacht van een bastaard-tak uit deze familie, gaat het volgende verslag van een kleinschalig onderzoek in de eigen verzameling digitale documenten.

Het wapen van Egmond is in Enkhuizen bekend door twee geslachten. Die van Egmond van Nijenburgh, die het volle Wapen van Egmond voerde, en die wel bekend is van grafzerk en Brandts Wapenkaart, maar die ik hier niet verder zal behandelen omdat die uit een andere bastaard uit de Egmond familie stamde.

Het tweede geslacht waardoor het wapen van Egmond in Enkhuizen bekend werd was die van Semeyns. Meinert Simonsz, zoon van den Ouden Simon Semeyns, die rond 1557 was gehuwd met Geert Simonsdr, een achterkleindochter van de bastaardzoon van Jan van Egmond de 1^e Graaf van Egmond. Via haar komt het wapen voor het eerst voor in Enkhuizen, na koppeling met het wapen van Semeyns. Links op goud vijf groene klaverbladen 2-1-2; rechts op rood zes gouden kepers. Zo was ook dit wapen op hun graf te zien, Westerkerk Middenkap 394, al is dat in de Franse tijd uitgekapt. Het Wapen van Egmond bleef nog vele generaties in deze tak van de familie op hun wapenschilden en zegels uitkomen.

Boek SVD-279-23, Semeyns de Vries van Doesburgh, begin 20ste eeuw.

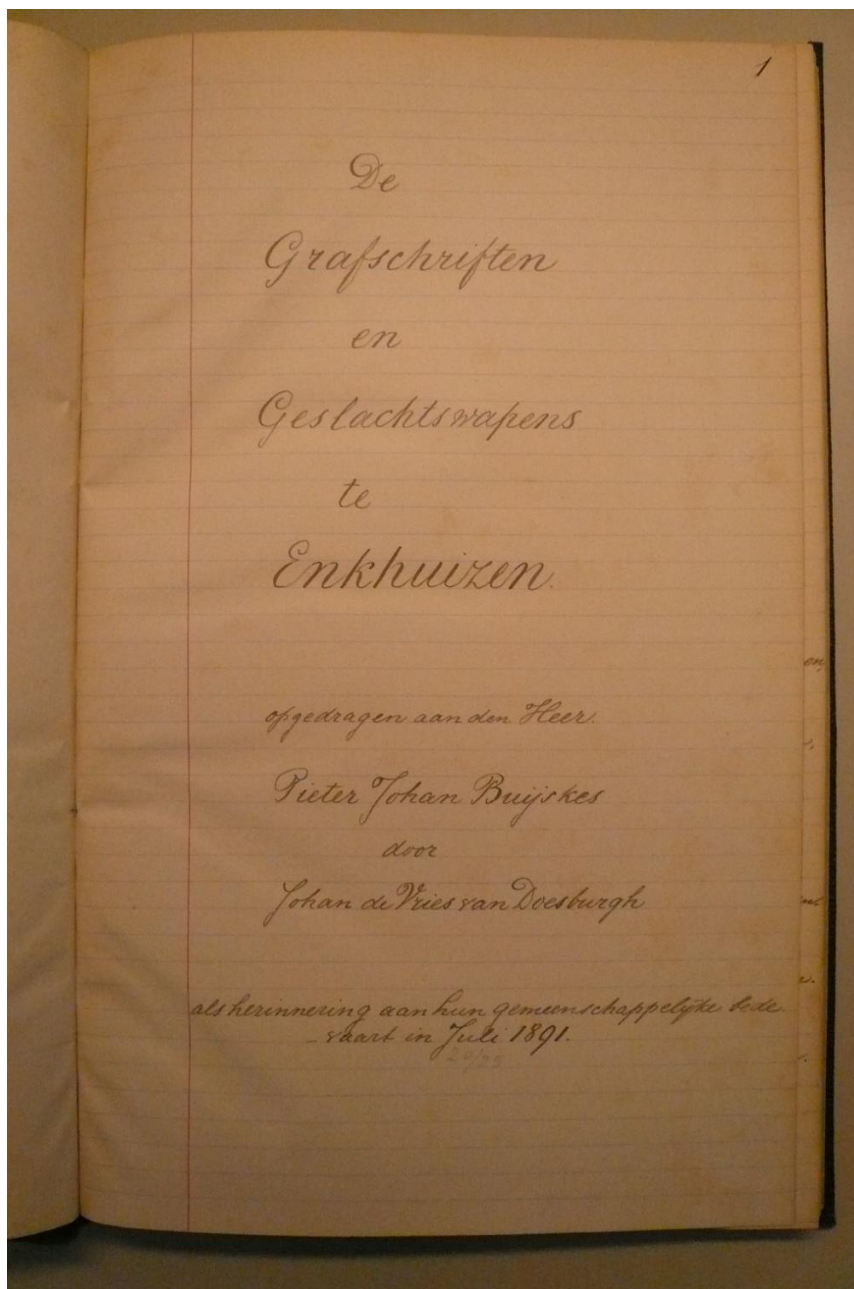
Volgens de eigen gelederen stamt het geslacht van Egmond uit de Friese Koning Radbout. Dat is nogal omstreden en blijkt nergens uit de officiële aktes of documenten. Ook het verhaal dat de vrouw van Meinert Semeyns uit een bastaard van Egmond zou stammen is aan veel twijfel onderhevig. De eerste die het onder de aandacht van een groter publiek bracht was Pieter Johan Buyskes met zijn boek; Het Privilege Semeyns uit 1907, waarin een enorme opsomming van materiaal de legende moest ondersteunen.

De volgende was Johan de Vries van Doesburgh met een stukje over Allert Jansz Groot, lid van de Vroedschap van Enkhuizen, en vermeende bastaardzoon van Graaf I Jan van Egmond bij Josina Heer van Waervershoef dochter, in de bekende boekenserie; Nieuw Nederlands

Biografisch Woordenboek van PC.Molhuysen en PJ. Blok, deel 2 uit 1912. Sindsdien komen meerdere genealogen en geschiedschrijvers met dezelfde gegevens op de proppen in hun stambomen en artikelen.

Het probleem met geschiedschrijvers is wel dat ze zelf zo in hun eigen vakbroeders geloven, dat ze bijna klakkeloos alles van elkaar overschrijven, zonder zelf te controleren of het klopt. Helaas maken we ons daar allemaal schuldig aan in veel gevallen. Maar het kan wel eens misleidend zijn.

Ten eerste is die de Vries van Doesburg, (schrijver stukje in NNBW), een dikke vriend van J.P. Buyskes, (schrijver van het Privilegie Semeyns). Beiden zijn gelovige aanhangers van de Egmond-legende, en schreven daar fantasievol over met alles wat ze konden gebruiken. Zo hadden ze beiden toegang tot het familie-archief Semeyns de Vries van Doesburg, en voegden daar van alles aan toe (als eigenaars/beheerders ?).

Eerste pagina van het Grafzerkenboek in het Familiearchief Semeyns de Vries van Doesburg, nr. 28, (waarin alle zerken der beide kerken worden beschreven); waar staat dat de vrienden Johan de Vries van Doesburgh en Pieter Johan Buyskes samen een Bedevaart (naar Jeruzalem) hebben gemaakt in 1891.

Ten tweede staat er bij Brandt op blz 60-61 en 64-65, (de twee bootreizen naar Spanje van Karel V in 1517 en 1523), nergens dat Allert Jansz erbij betrokken was, of de leider/kapitein oid daarvan was. (fantasievol !). Op bladzijde 83 staat slechts dat zijn zoon Jan Groot Albertsz in

1537 oud-Burgemeester was, en op blz 108 dat Burgemeester Jan Groot Albertsz naar Utrecht toog om priester Jan vrij te pleiten bij de Bisschop, en op blz 132 de twee vluchtende zonen van Jan Groot Albertsz. De enige drie meldingen in Brandt van de nakomelingen uit Egmond. Nergens krijgt hij een wapen van Karel V. De enige die een Treffelijk wapen krijgt is Gerrit Claes Entsz van Enhuysen op blz 39:

In desen standt van sacken besloot Karel van Oostenrijk, de Vorst deser landen naer Spanje te reisen, om de huldings van Kastilie en d' andre koninkrijken, hem bij sijn moeders vader Ferdinand van Arragon nagelaten, t'ontfangen. Ten dien einde quam hij in 't einde van Somermaendt tot Middelburg in Seelandt, doch hij begeerde dat hem d' Enkhuifers met hunne scheepen, want hij verliet sich op hunne ervaerentheit ter see, souden overvoeren, gelijk sij deden. (1.) Ook getuigt Hadrianus Junius van Hoorn (2.) dat sich dese Vorst in alle sijne krijs-tochten, en sijn Soon Koning Philips de tweede, als hij over see moeste vaeren, niet licht in andre als Enkhuifer scheepen plagh te vertrouwen. Na sijn vertrek hadt men met de Geldersche Vriesen,

D' Enkhuifers brengen Karel van Oostenrijk naer Spanje.
(1.) *Erkb. Aentek*
(2.) *In lat. Hist. cap. xvii. p. 279.*

Brandt-60-61; geen woord over Allert Jansz Groot.

In dit selve jaer wierdt de Keiser voor de tweede reise door die van Enkhuisen uit Zeelandt in Spanje gebraght: daer hij 't oproer, dat men, sedert sijn vertrek, om de Kroone des Keiserdoms t'ontfangen, hadt aengerecht, en door sijne Stedehouders ten meestendeele was bedwongen, voorts heeft ingetoomt, en neêrgeleidt. Te deser tijdt

Brandt-64-65; geen woord over Allert Jansz Groot.

nomen, als de belofte van u voortaan getrou te sijn. Toen gaf hem de Vorst de Eylanden van Urk, en Ens met Emeloort: en seide daerna t'hunner eerste bijeenkomst Wel hoe is 't al mijn knecht, hebt ghij al wat ontfangen van de plaetsen die ik u geschonken hebbe? Daer hem d'ander met dese woorden op antwoordde: Soude ik, Heere, van dese arme luden die in droefheit sijn geseten, en daer ik mij over erberme, iet nemen? dat sij verre. Sedert wierdt hem 's Vorsten taeffel geschonken voor al sijn leven. Hem was ook een treffelijk wapen gegeven, dat in de Suider kerke plag gesien te worden. 'T was een schip in een groene see, en voorts het schilt vergult: op de twee masten stonden witte wimpels met roodt doorstreept: op de gulde helm lag een gulde gevlochte tuin, in de selve stondt een verguldt hert met sijne hoorens, en daer achter een standaert, verciert met een wimpel van de gemelde couleur. In den jaere 1470 was hier Rijkhout Pieterfz. Bur-

Brandt-39, waar Gerrit Entsz een TREFFELIJK wapen krijgt.

Dat treffelijk wapen werd door JP.Buyskes in zijn boek overgenomen op blz 172, No. 60, in de Verklaringe over Natuurlijken zoon van Jan 1e Graaf van Egmond, door Lamoraal van Egmond, afgeschreven door Pieter Semeyns in 1733: 6e regel van onderen; Jan Groot Albert, namaals

Burgmeester, van dezelfde Keizerlijke Majesteit met een Treffelijk Wapen bij zijn schild, ons *kwartier Van Egmond* verleent, ... (anders dan NNBW, wat een heel ander wapen beschrijft). Even daarboven staat dat Graaf Jan een zoon verwekte bij Josina van Wervershoef, genaamd Albert (Jansz), en om zijn grote statuur Groote Albert werd genoemd, en van Karel V tot Vroedschap van Enkhuizen was gemaakt. Dat hij Vroedschap is geworden staat ook in NNBW, daar staat ook bij dat hij dat *bij handvest* kreeg in hetzelfde jaar als de bootreis naar Spanje, 1523.

Heymelyke was getrouwt met JOSINA Heere van Waarferts dogter, opte Hoeve aan Dyk, tusschen de voorfz. Stede van Enkhuyzen, ende de Stede van Medenblik in het jaar onses lief Heeren 1483, eer hy met vrouwe MAGDALENA VAN WAARDENBURG trouwde, Uyt welke Wy syn, en by defelve verwekt een Soon die ALBERT, en om Syn groote Stature GROOTE ALBERT geheten wierd en namaals van Syn Keyferlyke Majesteit KAARL DE VYFDE vroetschap tot Enkhuyzen gemaakt is, ende dat van de tweede van desselfs nagelaten drie Soonen WIGGER JAN en SIMON, genaamt JAN GROOT ALBERT, namaals burgermeester der voorfz. Stede, ende van defelve Keyferlyke Majesteit met een trefflyk Wapen by Syn Schilt, ons quartier van Egmond verleent syn overgebleven tien kinderen

Buyskes-Priv-172, Jan Groot Alberts krijgt een TREFFELIJK wapen van Karel V.

GROOT VAN EGMOND (Allert Jansz.), natuurlijke zoon van Jan, eerste graaf van Egmond en van Josina van Wervershoef, geb. te Andijk (tusschen Enkh. en Medemblik) 1483, overl. te Enkh. 1534, geh. met Geerte Wiggertsdr. Aan zijne groote lichaamsafmeting heeft hij zijn bijnaam te danken evenals zijn grootvader Willem van Egmond. In 1517 en 1523 bracht hij Karel V met enkhuizer schepen naar Spanje over en werd bij handvest van dat zelfde jaar vroedschap van Enkhuizen. Hij kreeg van Karel V als wapen „de rood en wit gemengde leeuw en baarn met twee goude olijftakken in 't kruis over den anderen bij zijn Waepen van Egmond". Uit hem stammen vele enkh. regeerings-familiën als de Vries, Semeyns, van Loosen en Buyskes.

In 1530 stelde Allert Jansz. alias Groete Albert zich borg voor Gherijtje van Wijdenesse en in 1534 (zijn sterfjaar) verschijnt hij herhaaldelijk als wesevoochd ter Weeskamer te Enkh.

Zie: Familiearchief Semeyns.

de Vries van Doesburgh.

NNBW-II-532, Allert Jansz Groot krijgt een ander wapen van Karel V.

In het bedoelde Handvest van Karel V (te vinden in Hoof-63-64-65), met betrekking tot het Vroedschap van Enkhuizen op 20-3-1523, wordt er nergens melding gemaakt van een individu bij naam, ook niet van een Allert of Albert Jansz oid, en ook niet van een benoeming van iemand persoonlijk. Het is gewoon een lang stuk technische wetgeving, getekend door de Keizer met zijn zegel in Mechelen. In gelijk het volgende akkoord tussen de Zoutzieders en de Burgemeesteren van Enkhuizen, staat wel de Handtekening van Jan Groot Albertsz, (al staat hij in de rij Burgemeesteren, Schepen en Vroetschappen zonder onderscheid) in 1531. Misschien dat de heren Buyskes en de Vries van Doesburg deze twee Handvesten hebben gecombineerd tot het verhaal van Vroedschap bij Handvest door Karel V in 1523. (Fantasievol !). Al kan het gerust zo zijn dat hij bij de Vroedschap was aangesloten, en zelfs in dit jaar. Maar niet door dit Handvest!

Handtveft van Carolus Roomfch Keyfer, Anno 1523. den

20. Maert; Van de twintigh Vroetfchappen.

Leght in de Doofe, geteeckent met de Letter M.

CAERLE by der gratie Godts gekooren Roomfch Keyfer, altdit vermeerder 's Rijcks, Koningh van Germanien, van Spangien, van Arragon, van Navarre, van beyde de Sicilien, van Jerufalem, van Hongarye, van Dalmatien, van Croatien, &c. Ertzhertoge van Oofftenrijck, Hertoge van Bourgondien, van Lothrijck, van Brabant, van Stier, van Carnten, van Crayn, van Limburgh, van Luxenburgh ende van Gelre, Grave van Flabfburg, van Vlaenderen, van Tyrol, van Artoys, van Bourgondien, Paltgrave ende van Henegouwen, Landgrave van Elfas, Prince van Swa-

be, Marckgrave van Burgauw ende des heyligen Rijcks, van Hollandt, van Zeelandt, van Phyr, van Kyburgh, van Namien ende van Zutphen, Grave, Heere van Vrieflandt, van der Windfch-marck, van Portenauw, van Salijns ende van Mechelen; allen den genen die defen onfen brieven fullen fien faluyt: van wegen onfen wel beminden die Schout, Burgermeifters, Scepenen, Rade ende gemeen porteren onfer Stede van Enchuyfen, is ons te kennen gegeven geweest, hoe dat achtervolgende fekere Privelegien der vroetfchreven Stadt by onfe voirfaten gegeven, ghegont ende geotroyeert, in der felfer Stadt over

lange jaren zijn geweest twintigh mannen, van den alderrijckften der voirfz. poorteryn, by adreffe van den welken twintigh mannen overmits haer byder rijckfdom, worden alle affaeren van der felfer Stadt gerogiert en gevoert, ende wy niet buyck van de voirfz. ftede behabende vier Burgermeifters gecoren geweest naer onder haeruyden, van welcke viere alle jaren die drie vermaerter worden op ten Jaersdagh prima January, maer by langheyde van tijden, ende ooder't dreef van den voirfchieren rijckdom, fce hebben die voirfchreven poorters hemuyden grotelijck verabufert, ende noch dagelijck verabufereen want niet jegenftaende of die voirfchreven gecoren twintigh perfoonen bequaem en fouhant zijn ten voirfz. regimente dan niet, behoudelick dat fy luyden rijck zijn van fekere quantiteyt van goeden, fce worden fy totten voirfchreven regimente gecommiteert, dat meer is, fce en fal niemant die alfulcken rijckdom niet ftoeken en maght ten voirfchreven regimente kinnen, of daer toe gecoren worden, by zy daer toe oock bequaem of niet, boven defen al't ghebeert dat eenigh van den twintigh mannen, wel bequaem zijnde ten voirfchreven regimente, by eenighge gevalle als van huwelick, of floghe, ongeluck van der Zee ofte ander quade fortune, comt tot minderinge van fijnen goeden, ende niet meer fce voele fce ponden en mochte op-brenghten als hy wel eer gedaen hadde, ende bequaem zijnde om van den rijckften gheestmeert te zijn, fce worde alfulck een fonder fake ofte redenen verlaten ende gedefitueert, ende een ander in fijn plaetfe, rijcker van goede, fonder voordr aenfchouw te nemen gefelt, fulcks dat door dien dagelijck groote inconvenien ten geheeren, wint van den twintigh voirfz. die ter caufen van hoerhaider rijckdom gecoren moeten worden, naer oude haercomen, welcke goeden hemfuyden dickwilen lichtelicken aengecomen is, als by befterie oft andere fortune, eenigh ende fomwijlen den meeltendeel feer onbequaem zijn ter Regimente onfer voirfz. Stede, fce overmits haerfuyden Jonckheyt, onbefocht heyde niet fcecreet zijnde, als oock dat fy van ander linie ende geflachte zijn, naemagen met malcanderen, al jegenf dispositie van gemeyn ghefcreven rechten, bevinden oock die fuppliant, dat alfo onfe voirfz. Stede ende gemeyn poorterye alleenlijck ftande es op te Coopmanfchap, byfonder in't reysen ter Zee waert inne; waeromme ter felfder goede toeficht behoef, dat't voirfz. getal van die twintigh mannen te luttel nom ten voirfz. Regimente te voldoen; ende gemerct dat alle't geen dat voirfz. is, niet alleenlijck en comt ter groeten verachtinge ende fcede der voirfz. fupplianten, maer oock in minderinge van onfen Hoogheydt van Julften der voirfchreven Stede, ende moegelijck noch meet fal, en wort hier inne niet voorfien, verfoeckende

nietmoedelijck te hebben aenfchouw dat voirfz. n, byfonder op die voirfz. abeyn ons belave die felfde te aboleren ende te rucen te daene, octroyerende, gannende, confentende ende oordonnende, dat volct in in de plaetfe van de voirfz. twintigh mannen, voir d'welcke reysfulden ghefcreven worden by fceude ende nieuwe Burgermeifters vier-en-twintigh mannen, ten Regimente der voirfz. Stede, dat wijfte, nutte ende bequaemfte, die de voirfz. kiefers mer hoerfuyden confentende, ende ende beffe wotfchap, die fy van allen den burger ende poorters der voirfz. Stede, weten fullen, want wifende dertigh jaren oft daer boven, funder dat onder hemfuyden fullen mochten zijn Vader en Soone, Broeders, Swagers ofte andere Namagen na geinen recht verboden zijnde, ende dat men alle jare om die bequaemheyde wille, naer onder haercomen ende Privelegien, wyte voirfz. viere-en-twintigh van de bequaemften kiefen fal drie Burgermeifters, ende fce wanneer dat geboorde dat een ofte meer van den voirfz. vier-en-twintigh mannen defer werelt overleden of uyter Soode ter woninghe trecke, dat indien gevalle die ander van den felfden vier-en-twintigh gefamentlijck fullen moegen kiefen een ofte meer bequime perfoen ofte perfoonen, in de plaetfe van den overleden, van den oodtheyt ofte verrooken zijnde, in den manieren voirfchreven; ende dat die voirfz. perfoonen gecoren zijn, fchuldigh fullen zijn heuren behoerlijcken eedte doen, in handen van den Schout, Burgermeifters der voirfz. Stede, van getrouwigheydt der Stadt profijt te foccken, naer haerfuyder beffe wotfchap, ende ende confentende't beffe te raden, ende fonderlinge fcecreet te zijne, ende inderfint naer oude gewoonte te doen, ende op allen den fupplianten te willen doen expedieren onfe Brieven van Octroye, Privelegien ende Ordonnannen, in behoerlijcker vorme hemfuyden houden ende bewaren, in allen heuren anderen Privelegien, oude haercomen ende gewoonten, ende fonder onverminderinghe der felfder; waeromme wy defen anghelien ende hier op gehadt't advijs van onfen lieven ende getrouwen den Pradident en luyden van onfen Raede in Hollandt, wy den voortnoenden thoendere ghegheven wefende tot huten voirfz. bedende begeerte, by deliberatie van onfen fceere liever Vrouwen ende Moeyen, die Ertzhertoginne van Oofftenrijcke, Hertoginne ende Gravinne van Bourgondien, Regente ende Gouvernante onfer Landen van harwaert over, ende ten admiffie oock van onfen lieven ende getrouwen die hooft Pradident en luyden van onfen fcecreten Rade, neffens haer wefende, geotroyeert ende gewillakeurt hebben, octroyeren ende willekeuren, hen gegeven oerfonde confent wyte fonderlinge gratie mits desen onfen Brieve, den Vroetfchap onfen voirfz. ftede van Enchuyfen, totten getalle van twintigh mannen

Hoof-63-64-65; het enige Handvest uit dit jaar bekend, geen enkele melding van Allert Jansz Groot.

Eigenaardig is ook de twee verschillende wapens die zij als vrienden opgeven: NNBW zegt: Allert Jansz Groot de rood en wit gemengde leeuw en baarn met twee gouden olijftakken in 't kruis over de anderen bij zijn wapen van Egmond, en Priv-172 zegt: Jan Groot Allertsz met een treffelijk wapen bij zijn schild, ons kwartier van Egmond verleent.

jaar vroedschap van Enkhuizen. Hij kreeg van Karel V als wapen „de rood en wit gemengde leeuw en baarn met twee goude olijftakken in 't kruijs over den anderen bij zijn Waepen van Egmond”. Uit hem stammen vele enkh. regeerings-
 NNBW-II-532; Allert Jansz Groot krijgt wapen van Karel V.

genaamt JAN GROOT ALBERT, namaals burgermeester der voorfsz. Stede, ende van deselve Keyferlyke Majesteit met een trefflyk Wapen by Syn Schilt, ons quartier van Egmond verleent syn overgebleven tien kinderen

Priv-172; zijn zoon Jan Albertsz Groot krijgt ander wapen van Karel V.

Ofwel: vader krijgt twee olijftakken over zijn schild met wit/rode leeuw en barensteel/Egmond; ofwel hij krijgt de rode/witte leeuw en barensteel met twee gouden takken in 't kruis, op zijn eigen wapenschild met Egmond? Maar krijgt de zoon dan een Kwartier van Egmond op zijn vaders wapen van Egmond???

Ze spreken elkaar nogal tegen, want alle twee de beschrijvingen der wapens kunnen niet kloppen. En Keizer Karel had wel iets anders aan zijn hoofd dan al die bollebozen uit die dorpen en gehuchten uit zijn enorme Rijk met paardenwagen van wapentekens te voorzien. Daarnaast zijn die olijftakken een typisch Jeruzalem-bedevaarders symbool, (werden er palmtakken bedoeld?). Daar is bij Allert Jansz Groot ook geen enkele sprake van. Ik vraag me dus af waarom hij die twee gouden olijftakken op zijn schild krijgt. Zijn zogenaamde voorvader Manke Jan Graaf 1 van Egmond had wel een palmtak vast op een schilderij van hem, maar hij was dan ook als bedevaarder in Jeruzalem geweest.

Graaf Jan van Egmond (1438-1516) bijgenaamd Manke Jan, Stadhouders van Holland, afgebeeld als Jeruzalem-vaarder.

WF-ON, Manke Jan als Bedevaarder met Palmtak.

De twee wapens zijn ook moeilijk te lezen. De een is een vrijkwartier van Egmond op zijn eigen wapenschild, onduidelijk met welk eigen wapen dan. De ander is een gedeeld of gevierendeeld wapen, met rood/wit gemengde leeuw en barensteel, en met Egmond, waarover dan een hart-schild met de twee olijftakken. Of het is een gedeeld wapen met links een rood/wit gemengde leeuw met barensteel waarover twee olijftakken, en dan rechts Egmond? Het is onduidelijk hoe dit gezien moet worden, net als de achtergrondkleuren.

Het beschreven wapen van zoon Jan Albertsz Groot komt uit een kopie van een afschrift van een verloren geslachtsrekening, welke gezien en bevestigd was door een verklaring van Lamoraal van Egmond in 1601, en van welke verklaring Notaris Arent van der Goes in 1687 een afschrift maakte, en Pieter Semeyns in 1733 een kopie. Aangezien de familie al eeuwen met de geslachtsboom rommelt, kunnen we deze kopie van een afschrift van een bevestiging van een door Lamoraal geziene geslachtsrekening, als weinig waardevol beschouwen. Dat een kopie van een afschrift van een geslachtsboom géén bewijs is voor de juistheid van de gegevens in een dergelijk kopie mag duidelijk zijn, vooral in families waar nogal eens de afstamming wordt

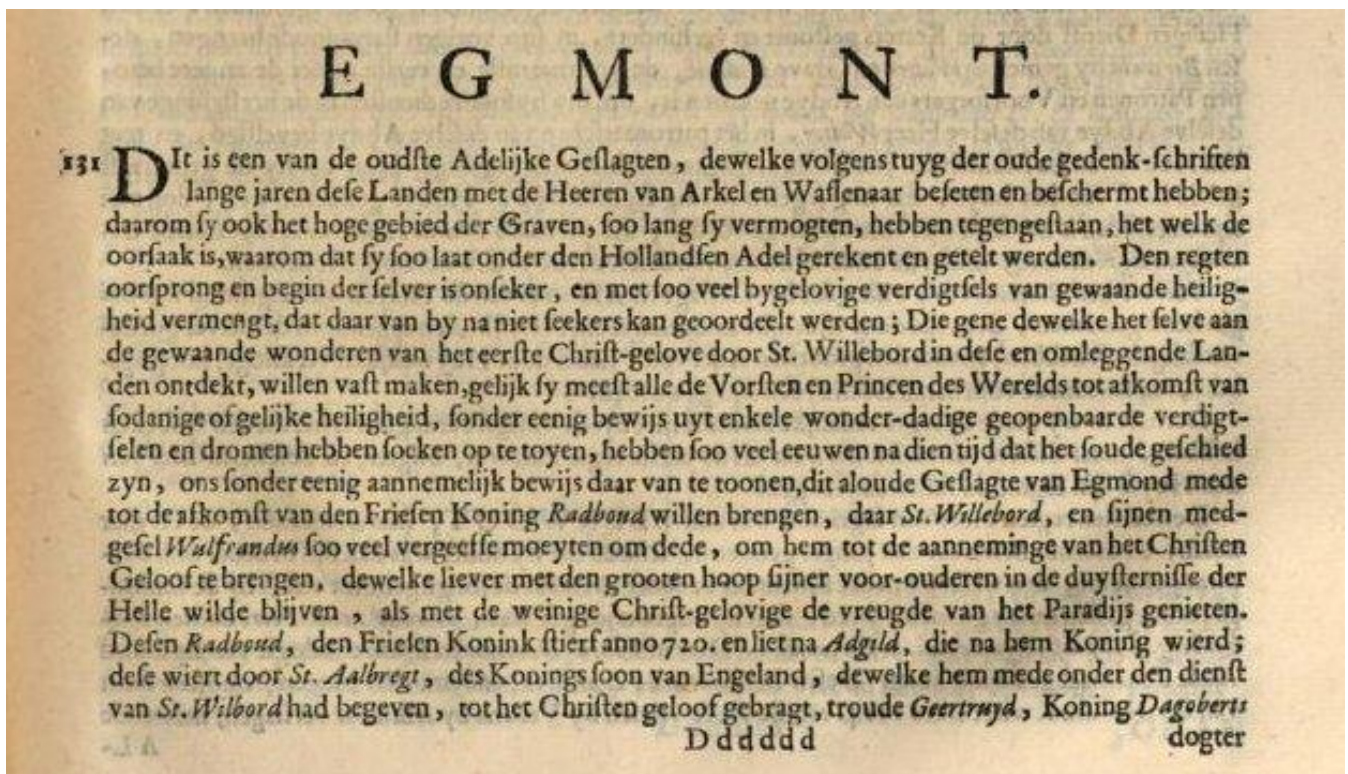
opgeschreefd. Hierbij wijs ik op het volgende artikel van P. Beelaerts van Blokland in Ned. Leeuw-1938, die zegt:

Genealogie.

- I. *Wouter van Egmond* komt het eerst voor onder de „homines comitis” (sc. Hollandiae) bij het vredesverdrag met Brabant ⁶⁾ van 3 Nov. 1200. Vervolgens wordt hij genoemd in 1201 ⁷⁾, als Graaf Dirk VII de gift bevestigt van *Walterus de Eggamunda* en *Antonius de Gelmen* „pro remedio animarum suarum et *Hugonis de Isselmunde* et pro animabus uxorum suarum, scilicet *Mabilie* et *Heilewif*”, bestaande uit het goed *Albrantswaart* in het land van Putten aan de abdij *Ter Does* in Vlaanderen. Blijkens het necrologium sterft hij 13 Sept. 1208. Uit de kronieken kennen we zijn rol in den Loonschen oorlog ⁸⁾, maar noch de mededeeling van *Hovaeus* en *Bockenbergh*, dat hij in het Heilige Land is geweest, noch het bericht van *Jo. a Leydis*, dat hij de abdij veel overlast heeft aangedaan na het overlijden van abt *Dodo* ([†] 1200) ⁹⁾, welk laatste verhaal door eerder genoemden nog aanzienlijk is opgesierd, vinden steun in bewaardgebleven stukken. Ook zijn door *Jo. a Leydis* gegeven afstamming is niet te bewijzen ¹⁰⁾. De als zijn vader genoemde *Alardus van Egmond* is een historisch persoon, die in 1168 ¹¹⁾ tegen de Friezen sneuvelt. Voor deze filiatie ontbreekt echter ieder bewijs. Ook de mededeeling van *Hovaeus*, dat *Walterus* gehuwd zou zijn geweest met *Clementia*, een dochter van den Graaf van *Gelre*, verdient geen geloof. Zoo is ook omtrent den herbouw van het kasteel, dat in den Loonschen oorlog in vlammen opging, geen zekerheid te verkrijgen.

NL-1938-26; hier wordt al duidelijk met de geslachtsboom gerommeld.

En van Leeuwen in zijn *Batavia Illustrata* II uit 1685, blz 945, die het zo schrijft:

Van Leeuwen, *Batavia Illustrata* deel 2-945; veel gerommel.

En JF. Daarnhouwer in Gens Nostra-1955, blz192, heeft dit te melden over de kopie van het afschrift:

enkele uitspraak over de juistheid van de inhoud. Geen enkele door Buyskes opgenomen kopie over de afstamming uit en verwantschap met Egmond is door de betreffende notarissen in hun protocol opgenomen! Ik vraag mij met Mr. J. W. Groesbeek af waarom van al zulke verklaringen notariële copieën gemaakt moesten worden als de originelen bestonden? Waren er misschien gebreken in de originelen, die men wilde verbergen? Als b.v. de verklaring van Lamoraal naar het origineel gemaakt zou zijn, dan was de bewijskracht zelfs nog dubieus. Hij zegt feitelijk niets anders dan dat hij „een geslagtrekening gezien heeft”, die hem werd voorgelegd. Enfin, Buyskes concludeert dat Allert geen zoon Simon gehad kan hebben en hij neemt daarom aan dat de kinderen, Wigger, Josina en Jan waren, waarbij Vreeck over het hoofd wordt gezien. Josina zou gehuwd geweest zijn met Isbrand van Waerverschoef, waaruit Simon, geh. met Suster Dirksdr. Roodvelt. Uit dit laatste huwelijk Geertmoer Simonsdr., geh. met Meinert Simonsz. Semeyns⁵). Hoe komt Buyskes aan al die wijsheid? Bronnen noemt hij niet, behalve wat afschriften van copieën van originelen, die niet meer bestaan en waarvan de waarde hoogst dubieus is.

Gens Nostra-1955-192; waar staat dat de opgemaakte stukken geen enkel bewijs voeren en zonder bronnen zijn opgesteld.

En deze kopie van dat afschrift is de basis waar het verhaal over het kwartier van Egmond op steunt. Zonder aanwijzing over datum of plaats van handeling, en zonder reden waarom Keizer Karel deze futiele moeite zou doen in zijn drukbezette regering. Als Jan Groot Albertsz Burgemeester was toen hij het wapen kreeg, zoals lijkt uit kopie/afschrift, moet dat ná 1539 zijn geweest, (of een paar jaar eerder indien hij oud-Burgemeester was in 1537). Zijn vader kreeg zijn wapen echter na de overtocht naar Spanje en de toetreding tot de Vroedschap in 1523.

Bij het eerste wapen van 1523 krijgt hij van Karel V nieuwe tekens op zijn schild van Egmond. Zijn zoon krijgt echter een Kwartier van Egmond bovenop zijn eigen wapen. Dit kan bijna niet van een Keizer als Karel V komen. Die was echt niet achterlijk of zo. Die had een zeer gedegen administratie en vele geleerden onder zijn gelederen, en zo een wapenschenking lijkt mij onmogelijk. Ze zullen dan ook nergens anders te vinden zijn dan in de papieren van Johan de Vries van Doesburgh en Pieter Johan Buyskes.

Die hele bastaardzoon van Jan I van Egmond wordt bijna nergens vermeld in de officiële en minder officiële stambomen van de familie Van Egmond. De enige die dat wel doet geeft als bron het Privilegie Semeyns. Lekker makkelijk zó overgenomen en verkort weergegeven:

Bastaard:
11. (bij Josina van Waerverschoef) *Allert Groot bastaard van Egmond*, geboren te Andijk 1483, begeleidde in 1517 en in 1523 Karel V met Enkhuizer schepen naar Spanje, lid der vroedschap van Enkhuizen, overleed te Enkhuizen 1534, huwde Geerte Wiggertsdochter. Zij hadden talrijke nakomelingen, die o. a. burgemeester te Enkhuizen waren, doch niet de naam Egmond droegen (Deze zijn vermeld in het privilege Semeyns, door P. J. Buyskes, uitg. Haarlem 1907).

AWE. Dek: Genealogie der Heren en Graven van Egmond, 1958, blz 52; klakkeloos.

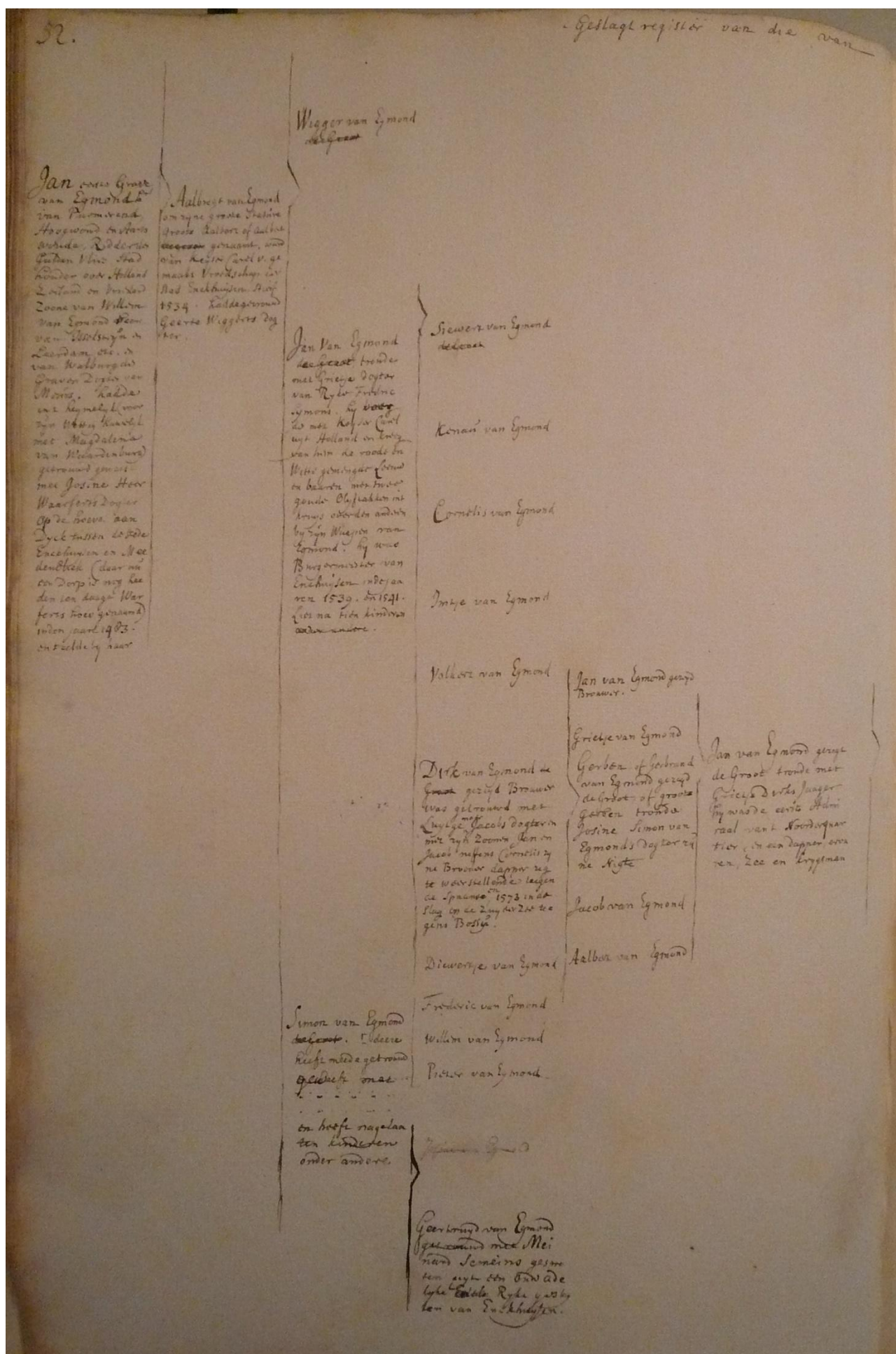
Dan het wapen van vader Allert/Albert Groot Jansz, of Groote Albert, die van Karel V de rood en wit gemengde leeuw en baarn met twee gouden olijftakken in 't kruis over de anderen bij zijn wapen van Egmond kreeg. Dat verhaal blijkt te steunen op een vrij oud Wapenboek in het Familiearchief Semeyns de Vries van Doesburgh, toegang 142, inventnr 10. Daarin staan in keurige

rijen de hele stamlijst met wapens en al, vanaf Koning Radbout tot Gerrit van Egmond van Rijnsburg geboren in 1646. Een prachtige verzameling wapens van deze belangrijke familie, maar wie dit alles geschreven en getekend heeft is onduidelijk, net als het tijdstip waarop dit is gedaan. Het lijkt halfweg de 18de eeuw, maar kan iets ouder zijn. Het handschrift is moeilijk te lezen en of alle data klopt is geheel onzeker. Als het een aanhanger van de opsmuk is, dan moet er zeker sceptisch naar gekeken worden. Aan het eind van de stamreeks volgen er twee bijna blanco bladzijden, waarna de stamboom verder gaat met Jan Graaf 1 van Egmond, die al behandeld was in zijn huwelijk met Werdenburg. Of dit door dezelfde schrijver gedaan is als al het voorgaande is moeilijk vast te stellen. De handschriften lijken wel wat op elkaar. Maar dit vervolg moet het helaas zonder de mooie wapens stellen die al de voorgaande pagina's sierden. Dat is wel een eigenaardige stijlbreuk, net of het er nog snel even achteraan is gekrabbeld, en er geen tijd meer was om het netjes af te maken. Hier een voorbeeld van zo'n pagina:

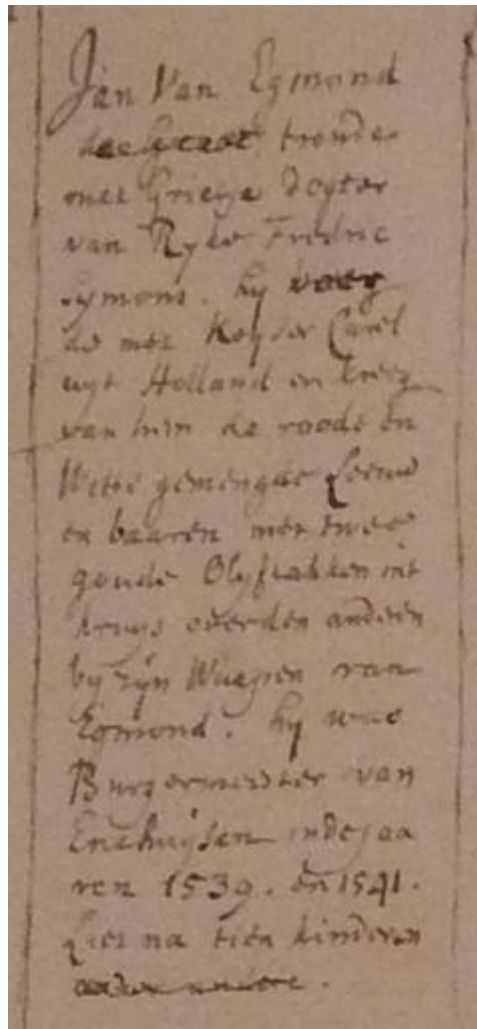

Boek SVD-280, blz 10; waar ieder zijn eigen wapen heeft.

Dan is dit de pagina met het vervolg, maar zonder wapens:

Met hier een vergroting van de wapenbeschrijving:

SVD-280-20; Jan Albertsz Groot van Egmond.

Er staat dus: Jan van Egmond de Groot, troude met Grietje, dochter van Rijke Fredric Sijmons, hij voerde met Keyser Carel uijt Holland en kreeg van hem de roode en Witte gemengde leeuw en baarn met twee goude Olijftakken in't kruijs over den anderen bij zijn Waepen van Egmond, hij was Burgemeester van Enchuijsen inde jaaren 1539, en 1541, liet na tien kinderen.

Dit is waarschijnlijk de bron waar J. de Vries van Doesburgh en P.J. Buyskes uit naschreven. Alleen krijgt Allert Jansz Groot het wapen met de olijftakken van de Vries van Doesburgh, terwijl hierboven staat dat het zijn zoon Jan is. En zoon Jan krijgt van Karel V het kwartier van Egmond bij Buyskes.

Het is zelfs mogelijk dat een van deze twee heren bovenstaand stuk zelf hebben toegevoegd. Al staan er direct aanwijsbare fouten in, en zal het reeds eerder geschreven zijn uit minder betrouwbare bronnen.

Nog vreemder wordt deze zaak als men het gedeelde wapen van Semeyns met Egmond bekijkt. Dat is gedeeld; A. Semeyns (op goud vijf groene klaverbladen 2-1-2); B. Egmond (op rood zes gouden kepers). Ofwel: de vrouwkant krijgt het volle Egmondwapen, terwijl er door Karel V een kwartier was toegezegd. Dit Egmond kwartier werd door meer bastaarden uit de omvangrijke Egmondfamilie gedragen. Het was in die tijd de gebruikelijke manier voor bastaarden uit Egmond om dit op deze manier kenbaar te maken.

Bastaardtakken voerden meestal het vrijkwartier van Egmond in de linkerbovenhoek van hun wapenschild.

Dek-6; ook meneer Dek wijst hierop in zijn genealogie van Egmond uit 1958.

Keren wij tot slot nog eenmaal terug tot *Groot Allert*. Hij komt in geen enkele Egmond genealogie voor, noch in de uitgebreide opstellingen van bastaarden. Steeds ziet men dat deze bastaarden of hun afstammelingen hun Egmond-origine duidelijk uit hun zegels doen blijken. Deze hebben dan een vrij-kwartier met Egmond of voeren Egmond gebroken door een vrij kwartier, enz. enz. Wij hebben gezien, dat er bij *Wigger* niets te bespeuren viel van een wapen dat aan Egmond doet denken, althans op zijn grafzerk. doch de in het begin van dit artikeltje genoemde *Geert Simonsdr. van Waervershoef*, de vrouw van *Meinert Semeyns*, die volgens *Buyskes*, een achterkleindochter was van *Groot Allert*, terwijl *Wigger* zijn zoon geweest zou zijn, voerde zelf het Egmond wapen vol uit en gedeeld met haar man¹⁾. Dat is toch wel frappant en m.i. een verdere reden om te mogen veronderstellen, dat *Wigger* geen zoon van *Groot Allert* geweest kan zijn.

Concluderend zegt Mr. J. W. Groesbeek in zijn brief, dat de thans verzamelde gegevens sterk de indruk wekken, dat men ook in de familie *Semeyns* niet ontkomen is aan de zucht om uit een oud adellijk geslacht te willen stammen. Het bijeen zoeken van stukken van een min of meer twijfelachtig karakter en het doen vervaardigen daarvan van notariële afschriften, wijzen op een zekere opzettelijkheid. Het kan haast niet anders of de verzoekers zijn zich van de zwakte van hun bewijsmateriaal bewust geweest en hebben daaraan toch een officiële autoriteit willen geven. Het

Gens Nostra-1955-194; JF. Daarnhouwer concluderend.

Daarnhouwer schrijft dus ook dat zij het wapen vol voerde, gedeeld met haar man. Terwijl ze een achterkleindochter was van Allert Jansz Groot die de olijftakken enz. op zijn wapen van Egmond kreeg. Haar Heer van Wervershoof afstamming werd daarbij geheel en al terzijde geschoven. Uit een volgend Wapen-boek uit het Familiearchief Semeyns de Vries van Doesburgh, toegang 142, inventnr. 6, staat een alliantiewapen van Meinert Simonsz Semeyns en Geert Simonsdr van Waervershoef:

Boek SVD-279, blz 9; Alliantie wapens van Meinert Simonsz Semeyns en Geert Simons van Waervershoef.

Hier blijft haar afkomst uit Waervershoef dan ook blanco. Men had geen idee waar men moest zoeken. Een Heer van Werverhoof is totaal onbekend in alle bronnen die er over dit gebied be-

staan. Al heb ik er de meeste niet van ingezien voor controle, vele anderen hebben dat wél gedaan, en ik geloof ze omdat er nog steeds geen sprankje bewijs is gevonden voor een Heer van Wervershoof. Geen Akte, geen Erfenis, geen schenking, geen grafsteen, geen Hof of Herenhuis of landgoed of kasteel/burcht oid, geen lidmaatschap of bestuursfunctie, geen verkoop of handelspapieren, niets. Toch geloofde de hele gemeenschap rond 1600, inclusief de Burgemeesters van Enkhuizen en Prins Willem van Nassau, dat Semeyns aan de Huize van Egmond was gehuwd. Ook Centen schreef het in zijn Vervolg op de Historie van Enkhuizen:

12 VERVOLG DER HISTORIE

1613. byzonder aan zyn Excellentie gedaan, na voorgaande accord en verdrag met dezelve, op den zes en twintigsten van October des jaars 1577. een behoorlyke Acte in forme gepasseert, en, met zyn eigen hand ondertekent, aan hen overgelevert, luidende aldus:

„ Willem van Nassauw, Prince van Oragien, Grave
 „ van Nassauw &c. Ruwert van Brabant, Gouverneur
 „ over Holland en Zeelandt, heeft den 26. Octobris 1577.
 „ aan Meindert Semein van Enkhuizen, getrouwt aan den
 „ huize van Egmont, en de oudste zyner Nakomelingen
 „ in infinitum gegeven, gelyk hy doet by dezen den Titel
 „ van Raad der Prinsen van Oragien; mitsgaders dat Pie-
 „ ter, Jacob, en den zelve Meindert Semein, en hare
 „ Discendenten in infinitum, tot allen tyden, tot allen
 „ Ampten, dien zy bequaam wezende mogen begeren,
 „ geprefereert zullen zyn, ende blyven eeuwiglyk, uit za-
 „ ken van de mildadigheden ende grote diensten aan de
 „ Nederlanden, ende in 't byzonder aan zyn Excellentie
 „ gepleegt. ”

Was ondertekent

Willem van Nassau

Centen-12; Willem van Nassau bevestigt in 1577 het Privilegie gegeven aan Meinert Semeyns, die aan Egmond is gehuwd.

De volgende stap was niets meer dan logisch:

SVD-278-13; Semeyns/Egmond.

Als we een stamboomschema volgens de legende opstellen uit alle gegevens die zijn aangedragen, komen we tot de volgende inductie:

Jan Graaf 1 van Egmond, (1438-1516), x Magdalena Werdenburg, = Egmond nakomelingen,
met Josina Heer van Waervershoef dr,

|
Allert Jansz Groot, of Groote Albert, x Geert Wiggers,
*1483Ws, +1534En, Vroedschap 1523,

Wigger Allertsz v Egmond, x Suster M.Semeyns, x Maritje Cornelis, Josina Wiggers, x Maerten .., Madelena Maertens, x Jan van der Wolff, 4 kinderen de Wolff, Medemblik,	Jan Allertsz Groot, x Griet Fredriks (Swaert), 10 kinderen, Josina Simons v Waervershoef x Hendrik Jansz Hartshoof, x Jacob Jansz Hartshoof, 6 + 8 kinderen,	Simon (?), Simon v Waervershoef, x Suster Dirks Rootvelt, Geert Simons van Waervershoef, x Meinert Simonsz Semeyns, 9 kinderen Semeyns,
---	--	---

Geert Simons van Waervershoef brengt dus het wapen van Egmond aan dat van Semeyns, welke dan gedeeld gedragen werd sinds die tijd, door hun en hun nakomelingen. Het wapen van haar oma Josina van Egmond, die het uiteraard weer van haar vader kreeg. Al had die dan een wapen met olijftakken en de roodwit gemengde leeuw met baarn. Zelf van Karel V gekregen.

Maar dat wapen kan door haar weer verlaten zijn, waarna ze opnieuw Egmond overhield en doorgaf aan haar nageslacht. Dit kan zeker wel gebeuren in de Heraldiek. Het belangrijkste wapen gaat vaak van generatie op generatie over, zonder rekening te houden met geslacht. Soms in een kwartier, soms in een hartschild, of gewoon gedeeld. Hoewel er wel Heraldische regels waren, werd er in vele families van afgeweken. Net als met namen in die tijd; je schreef ze zoals jou het beste uitkwamen. Dezelfde rommeligheid komt men dan ook bij wapens tegen.

Bij de nakomelingen van Jan Allertsz Groot, noch bij die uit de twee broers Hartshoof zien we het wapen van Egmond ooit nog terug! Wat wel een groot vraagteken oproept. De vraag naar de afkomst uit Egmond komt dan ook alleen naar voren bij nakomelingen in die specifieke Semeyns-tak. Geen nakomeling van Wigger Allertsz, Dijkgraaf te Medemblik, of van de 10 nakomelingen van Jan Allertsz Groot, waaruit toch belangrijke geslachten voortkwamen zoals de twee Brouwers, Bok, en Schipper, enz. Noch van de Hartshoofden, van welk een dochter met stamvader van Jan Laurensz van Loosen huwde. En van wie velen een afbeelding van hun wapen nalieten. Doch op geen enkele daarvan, is de verwantschap met Egmond aan te wijzen. Geen enkele persoon van al deze nakomelingen beroept zich er ooit op. Op die ene Gerben de Groot na dan, die Lamoraal van Egmond die verklaring laat tekenen in 1601. Al is Gerben zelf weer een omstreden nakomeling. AG. Vosdingh Bessem noemt hem niet in zijn genealogie in jaarboek 1969 van het CBG!

Vosterman van Oyen, Wapenboek Aanzienlijke families-2, blz 154, als een feit in dit bekende werk.

Vreemd is ook dat Wigger Allertsz van Egmond, die Dijkgraaf was en in Medemblik woonde, op zijn dubbele grafsteen geen wapen van Egmond laat zien, maar een gewoon huismerk. Geen enkele aanwijzing op de grafzerk kan hem aan de Egmonds koppelen, of aan een zuster van de

Oude Semeyns. Bovendien is Wigger Allertsz echt geen aparte naam in Medemblik. In Fruins Enquete van 1494, blz 25, en zijn Informatie van 1514, blz 104, komt al een Allert Wiggersz als Burgemeester voor in 1494 en 1514, die kan ook een zoon hebben gehad die Wigger Allertsz heette en Dijkgraaf werd:

DIE STEDE VAN MEDEMBLYCK.

Upten 14^{en} dach van der voorsz. maendt van Meye zoe hebben wij Commissarissen voor ons geroupen ende verdachvaert Heere Jacob van Edam, pastoor, oudt 36 jaer, Willem Symonsz, schout, oudt 29 jaer, Aelbert Viggertsz, oudt 23 jaer, Rijkhout Mathijsz, oudt 28 jaer, burgm^{ren}, Pieter Jacobsz, oudt 61 jaer, Pieter Jansz, oudt 52 jaer, Baerent Jacobsz, oudt 50 jaer off daerontrent, van de Rijkdom van Medemblyck; geinterrogeert upten inhouden van de voorsz. Instructie,

Fruin-Enquete, blz 25; Aelbert Viggertsz, *1471Mb, Burgmr in 1494.

MEDEMBLYCK, MIT OOSTWOUDE, OPPERDOES ENDE WARFARTSHOUVE, EEN SCHOUTAMBOCHT.

Heer Wisse Jacobszoon, personaet in Medemblick, oudt 36 jaer, heer Thomas Sael, pastoor van Oostwoude, oudt 65 jaer, Allaert Wiggerszoon, oudt 54 jaer, Aris Maertss., oudt 48 jaer, burgermeesters, Claes Reynertszoon, oudt 51 jaer, Aris Pauwelszoon, oudt 58 jaer, Pieter Janszoon, oudt 50 jaer, Rijchaert Mathijszoon, oudt 48 jaer, Jacob Pieterszoon, oudt 33 jaer, scepenen der voorsz. stede van Medemblick, Jan Janszoon, te Oostwoude, vredemaicker, oudt 55 jaer, Jan Pouwelszoon, vredemaicker te Werfaertshouve, oudt 46 jaer ende Jan Allaertszoon, schotvanger te Opperdoes, oudt 34 jaer, behoert upten voorsz. 13^{en} ende 21^{en} in Septembri 1514, up tinhouden van der voorsz. instructie, ende eerst,

Fruin-Informatie, blz104; Allaert Wiggerszoon is Burgemeester in 1514.

Bloys van Treslong zegt het zo in Gedenkwaardigheden, deel 4, blz 100:

Semeyns", bl. 173 en tabel 7. Gezien deze grafzerk lijkt mij hunne afstamming uit Egmond betwifelbaar.

Bloys-IV-100; Twijfel bij Bloys van Treslong over afstamming.

Johan de Vries van Doesburgh moet het zelf ook toegeven als de heer Daarnhouwer hem voor zijn artikel in Gens Nostra van 1955 hier omtrent heeft gevraagd:

Het is nauwelijks nog aan twijfel onderhevig, dat de afstamming uit Egmond naar het rijk der fabelen moet worden verwezen. Desgevraagd stemde Mr. J. de Vries van Doesburgh, bewaarder van het Semeyns-archief, mij toe, dat de afstamming uit Egmond, waar originele acten ontbreken, geheel op afschriften en overlevering steunt.
Bussum, Juli 1954.

Gens Nostra-1955, blz 195; Johan verklaart geen enkel bewijs te hebben.

Zo blijft er van de hele verzameling gegevens een onduidelijke brij van wapens en relaties over waar niemand nog een definitief uitsluitsel over kan geven. Sommige dingen zijn heel geloofwaardig en andere dingen lijken bijna onmogelijk. Aan de lezer en onderzoeker om uit te maken wat men wel of niet gelooft. En we weten allemaal het verschil tussen geloof en wetenschap, toch?

Dat hij Karel V heeft overgevoerd naar Spanje blijkt niet uit Brandt-60, 64.

Dat hij bij handvest Vroedschap is geworden blijkt niet uit Hoof-63-65.

Dat hij of zijn zoon een wapen van Karel V zou hebben gekregen, wordt alleen door de Vries van Doesburgh en JP. Buyskes beschreven, de aanhangers van de Egmond legende.

Elk beschrijft daarbij een ander wapen voor de vader, en die van de zoon.

Door het schrijven van een artikel in NNBW-2 in 1912, en het uitgeven van het Privilegie Semeyns in 1907, heeft de legende bekendheid gekregen als door kenners onderzocht zijnde.

Deze onbewezen aantekeningen uit hun Familie-archief duiken dan ook steeds weer op bij alle latere geschiedschrijvers, zoals Melchior, Daarnhouwer, Brouwer, enz.

Als je dan naar een schetsje van het wapen zoekt, moet je wel weten hoe dat zo'n wapenschild er ongeveer uit moet hebben gezien.

--

BRONNEN:

PC. Bloys van Treslong Prins en J. Belonje, Genealogische en Heraldische gedenkwaardigheden in en uit de kerken der Provincie Noord-Holland, deel 4.

Geeraerd Brandt, Historie der vermaerde Zee- en Koop-Stadt Enkhuisen, 1666.

CW. Bruinvis, Te Alkmaar in den Geuzentijd 1566-1572, 1894.

Sebastiaan Centen, Vervolg op Historie van Enkhuisen, 1747.

Centraal Bureau voor Genealogie, jaarboek 1969, en 1970, Parenteel Jan Albertsz Groot, "presiderende burgemeester Ao. 1537" Enkhuisen, door AG. Vosdingh Bessem.

AWE. Dek, Genealogie van de Heren en Graven van Egmont, 1958,

Robert Jacobus Fruin: Enquete ende Informatie upt stuck van der Reductie ende Reformatie van den Schiltaelen, voertijts getaxeert ende gestelt geweest over de landen van Hollant ende Vrieslant, gedaen in den jaere 1494, 1876.

Robert Jacobus Fruin: Informatie up den Staet Faculteyt ende Gelegenheyt van de Steden ende Dorpen van Hollant ende Vrieslant, om daarna te reguleren de nieuwe Schiltaele, gedaen in den jaere 1514, 1866.

Jan van Leyden, Kronyk van Egmond, 1732.

Gens Nostra, jaarboek 1954, Een Legende definitief ontzenuwd, en 1955, Enige Critische opmerkingen over "Het Privilegie Semeyns", door JF. Daarnhouwer.

Egbert van den Hoof, Handvesten, Privilegien, Willekeuren ende Ordonantien der Stadt Enchuysen, 1667.

Anthonius Hovaeus, Chronijck van Egmont, 1630,

Simon van Leeuwen, Batavia Illustrata, deel 1 en 2, 1685.

Navorscher, jaarboek 1885, Wieringen, door JP. Backx.

Ned.Leeuw, jaarboek 1938, De oudere Generaties van het geslacht der Heren van Egmond, door P. Beelaerts van Blokland.

Nieuw Ned. Biografisch Woordenboek, deel 2, 1912, deel 3, 1914.

AA. Vosterman van Oyen, Stam- en Wapenboek van Aanzienlijke Ned. Familiën, deel 2, 1888.

Thijs Postma, www.thijspostma.nl, Patriciërs van Enkhuisen, Wapens van Enkhuisen.

Pieter Johan Semeyns, Het Privilegie Semeyns, 1907.

Semeyns de Vries van Doesburgh, familie-archief in NH-Archief, Kleine Houtweg, Haarlem, verschillende van hun handgeschreven boeken, oa nr. 9, en 279, en 280 (toegangnr. 142, inventnr. 44a, 6, en 10).

Speelwagen, jaarboek 1950, Het Enkhuiser geslacht Semeyns, door SW. Melchior.

Speelwagen, jaarboek 1951, Nogmaals Semeyns, door JF. Daarnhouwer.

Westfrieslands Oud en Nieuw, jaarboek 1978, blz 86-90: Werenfried en Wevershoof, de waarde van een overlevering, door HA. Van Vessem.

--

